

at vi finde i Lieutenantsklassen paa 750 Rbd. mange Personer, som virkelig ligefrem leve under Trykket af Næringsforger. Jeg anser et saadan Forhold for at være meget sørgeligt for Hæren, sørgeligt under fredelige Forhold, men sørgeligere i Tilfælde af, at man skulde gaa over til Krig, da det netop er fra Befalingsmændene, at Livsglæden og Frelighedheden skal gaa ud under Krigens alvorlige Gjærning. Derfor anbefaler jeg ogsaa dette Ændringsforslag under Nr. 3 til det høie Things Lovvillie. Derfom det maatte være lykkedes mig at kunne have overbevist ærede Medlemmer om det Sande i, hvad jeg siger, vilde det være mig overordentlig høit. Derfom jeg maa kunne have rørt Dem saa stærkt, at De finde, at mit Forslag, som jeg har fremsat, er for beskædent, og De ville bebrejde mig, at jeg fordrer for Lidt og burde have fordret Mere for dem, saa skal jeg gjerne modtage saadan Bebreidelse, men under alle Omstændigheder haaber jeg, at De ville slutte Dem fuldstændig til mig, og De ville forstaa, at naar jeg saa varmt anbefaler dette Ændringsforslag, er det ikke, fordi jeg omsatter de andre Ændringsforslag med mindre Interesse eller med mindre Varme, men fordi de andre Ændringsforslag have den store Fordel at være spottede af Udvalget. Det er derfor, jeg gaar saa stærkt ind paa at omtale og motivere dette enkelte Ændringsforslag, fordi jeg ikke med Hensyn til det har faaet fuld Tilslutning fra Udvalget. Jeg beder Dem ikke desto mindre at ville vedtage det, og jeg tror særlig at burde gjøre opmærksom paa, at det er en Forbedring, som ikke alene er ønskelig, men ligefrem nødvendig for Hæren, fordi det stiller sig klart for mig, at naar Lieutenanternes Lønningsvilkaar ere saa daarlige, som de ere, saa bliver Følgen deraf, at Folk afflykkes fra at gaa ind i denne Stilling. Naar det maa erkjendes, at de ikke kunne leve af deres Lønning, saa kan det ikke nytte, at vi paa andre Maader søge at fræbe hen til, at Hærens Officerklasser kunne rekruteres af det hele Folk; thi kan ikke Enhver leve af den Gage, Staten giver Lieutenanterne, saa bliver Følgen deraf, at enten bliver det kun velhavende Folk, der have Raad til at gaa ind i disse Stillinger, eller ogsaa faae vi slet ingen Officerer. Derfor er det, jeg tillader mig at anbefale det høie Thing saavel dette Ændringsforslag som de øvrige Ændringsforslag, stillede af Udvalget, og stillede af mig.

Thorup. Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at gjenningaa alle de Ændringsforslag, der findes i Betænkningen; men nærmest for at omtale et enkelt af dem, nemlig Forslaget under Nr. 4. Dog skal jeg nu tillade mig, at udtale, at jeg ligesom den ærede Ordfører og den høitagtede Minister anbefaler de Forslag, der ere stillede eller tiltraadte af hele Udvalget, nemlig Forslagene under Nr. 1, 2 og 5. Jeg indrøm-

mer, at Livsformødenhedernes Pris taler for, at de underordnede Militære Lønnes lidt bedre end hidtil, og jeg er enig med Udvalget i, at det har stillet disse militære Embeds- eller Bestillingsmænd, hvad man nu vil kalde dem, lige med Bestillingsmænd under andre Ministerier ved at foreslaa 16 og 8 Mars Tjenestealder forandret til 10 og 5 Mars Tjenestealder, for at kunne faae Æberstillag. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar, mener jeg ogsaa, at Billighed og Retfærdighed tale for, at Spillemændene maa stilles lidt bedre end hidtil. Bel kan det siges, at disse Personer i enkelte Byer og paa enkelte Steder have en lille Bifortjeneste; men paa andre Steder have de maasse slet ingen Bifortjeneste; jeg kan altsaa tiltræde Forslaget under Nr. 2. Derimod er jeg ikke saa heldig at kunne være enig med den høitagtede Krigsminister med Hensyn til Forslaget under Nr. 3. Vel indrømmer jeg og vedkjender mig, at Premierlieutenanterne ikke ere for godt stilled; men jeg tror dog, vi kunne opsætte at foretage disse Lønningsforhøielse indtil den almindelige Revision af Hærens Lønningslov. Ændringsforslaget under Nr. 4 vil jeg derimod paa Forhaand sige, at jeg er en afgjort Modstander af. Det gaar nemlig ud paa at stille de Herrer Militære som Skatteborgere til de Kommuner, hvor de have Opholdssted, anderledes end andre Skatteborgere i samme Kommune. Jeg er altid gaaet ud fra, det har været min Opfattelse af Hærvæsenet, at Hæren bør være nøie knyttet til Folket, og vi i denne Forsamling skulle være de Sidste til at vedtage Bestemmelser, der stille de Herrer Militære som en egen Klasse i Statsksamfundet. Derpaa gaar, imidlertid dette Forslag ud. Naar vi kaste vort Blik ud over den snevre Kreds, som hedder Danmark, og se saavel paa Livsforholdene som paa Folkeudviklingen, forekommer det mig, at baade Livsforholdene og Folkeudviklingen tale for, at Hær og Folk knyttes nøie til hinanden, og vi skulle, da, som sagt, være de Sidste til at vedtage Bestemmelser, hvorved de Militære kunne blive betragtede som en egen Klasse i Statsksamfundet. Jeg skal indrømme, at deres Opholdssted ikke er frivilligt; men derfor kan jeg ikke indrømme, at vi skulle stille dem anderledes end andre Skatteborgere; thi jeg antager, at paa de Steder, hvor der svares større Stat til Kommunen, kan det muligvis være lettere at leve end i Kommuner, hvor der forholdsvis svares mindre Afgift til Kommunen. Man kan tænke sig, at Livsformødenhederne, saasom Jødemidler, Brændsel og andre Ting, ere billigere i de forfævante Tilfælde, end i de sidste, og Udvalget har ikke bplyst, at dette ikke er Tilfældet. Jeg antager, at Udvalget har haft statistisk Materiale til at sætte sig ind i disse Forhold; det har jeg ikke haft, men selv om det ikke skulde være Tilfældet, at Livsformødenhederne ere billigere, hvor Staten til Kommunen er høiere,